

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9859/2025
25.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Владимир Стојановић из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Златковић из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 487/25 од 26.03.2025. године, у седници одржаној 25.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 487/25 од 26.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 487/25 од 26.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 2095/19 од 28.10.2024. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете настале због паљевине на 240 стабала вишања и изгубљене добити исплати укупан износ од 332.879,00 динара са законском затезном каматом од 31.03.2024. године као дана вештачења до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 306.716,00 динара што уколико не плати у датом року обавезује се да плати и законску затезну камату од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 487/25 од 26.03.2025. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 178.466,00 динара што уколико не плати у

датом року се обавезује да плати и законску затезну камату од извршности пресуде до исплате.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалог права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник“ РС, бр. 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде којом не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је правни основ накнада материјалне штете тако што је оцењено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену релевантних одредби материјалног права, а на основу конкретно утврђеног чињеничног стања, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права. Без утицаја на другачије одлучивање су ревизијски наводи којима ревидент оспорава оцену доказа од стране првостепеног суда, имајући у виду да је на тај начин заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

На основу изнетог, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 15.04.2019. године, а вредност предмета спора је 332.879,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени и противтужбени захтеви односе на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**